

*Totu voiú dă de gom,
Pone nu omoru,
Vitii sî peceate
D'ini orasini sî sute!*

in editiă precum și trebuu sî s'ar potè la romani.

Diurnalul glumetiu sociale politicu-tocu in tempuri bune ca in cele grele, de o potriva.

În acăstă ar ești în astă forma tăta
parti sér'a, regulat, voioșa, varia și
în mai ilustrată — **déca** romanii ar
vă zelui mai mare a cetei și **déca** ea ar ave
elu pucinu 800—1000 prenumeranti re
lati la plata, era restantierii și ar achita
torie loru de ani întregi, cari facu
in suma vre o 6000 fi!!!...

Pretiul în este format inca ar fi
totu numai 8 fi. la anu, 4 fi. la 1/2
anu și 2 fi. la 1/4 de ann, éra pentru
strainetate 10 fi. la anu, — **déca** pre
numerantii ar solvi conscientiosi, și nu
s'ar abona partea cea mai mare numai
francate chiar de portula postale: re
mane totu cea vechia.

Adres'a redactiunei, **déca** epistolele ar
cuprinde manuscrise de valoare literaria și
acomodate unui diurnalu adeveratu glu
metiu, fora murdarii si personalitatii, si
déca ele nu s'ar tramite de regula ne
francate chiar de portula postale: re
mane totu cea vechia.

Sî s'ar potè scôte acestu diurnalul totu dupa acestu modelu, **déca** romanii s'ar dedă odată,
ca treburile loru să le publice in făi romanesci și deci si în năstră cu vechiul pretiu—7. cr. de
linia și 30 cr. taceș timbrile, éva pretiul în insertiunilor **déca** l'ar tramite regulat, ca astu
felii să mai vina la diurnalul unu ore-care sucursu materialu, precum la cele straine, cari
din publicatiuni scotu cea mai mare parte din cheltuelile loru. In a stă posetione redacti
unea nu ar trebuu din alu seu să deee perceptoratului timbrele și căloru pucine insertiuni, cari
s'au mai stracorat pe la noi — totu numai pe omenia! . . .
N'amu mai avè și necasulu de hără-mără cu perceptoratulu, neci ministeriulu ungurescu.

En mai stati unu picu sî la o alta vorba!

— M'am
intinsu și m'am
pusu în forma
cum se cade.
Este?

— Da,
Dieu! Asî s'ar
sî cuveni ca să
aparu totu me
reu; asî de
mare, voiosu,
ilustratu și re
gulatu!

Ei, dér
ine e de vina,
ă nu se pote
otu astu-feliu?

Respon
sulu lu-scimu
ăz eu totii. . .

Sî cine ar
potè să faca, ca, in lips'a unui fondu a-numitul,
sâ potu fi totu asemene? cu demnitatea potri
vita unei natiuni tenere, „de viétia“ și „descep
tate?“

Totu acel'a. . .

Ei bine, déca déra 13 milioane romani in
genere, și 3—4 milioane romani in specie, din
Austr'ungari'a, sciu apretiu ostenelele și sacrifici
ele pe terenul literariu, numai intru atât'a, atunci
ce se pote acceptă de la unu singuru omu?

Asî déra:

Onoratu publicu romanu de, din cōce de
Carpati, amesuratu zelului vostru ce l'ati potè
desvoltă, conluerandu cu opere de valoare lité
raria la partea spirituala a diurnaleloru năstre,
sî amesuratu sacrificielor vostre de abonare cu
parale numerate, dîcu, Dieu, fă'a acést'a, im
preuna cu celealte ce adi mai vegetédia, inca
ar potè apare pe venitoriu totu asemene, ca
numerulu presentu, spre fal'a vóstra și spre mul
tumirea năstra. Atunci nu v'ati potè plange de
irregularitate, și ati ave glume varie și bune.

Pre cum e santulu, asî-e tamai'a!

Pofitimu acum decideti, că inca nu-e tardiu,
e numai a unu-spre-diceea óra. Placa alegeti déra:
sâ fiu totu-de-una ca asta séra, séu cum am
fostu asta-di e septeman'a, ori neci de feliu?

Am disu-o eu:

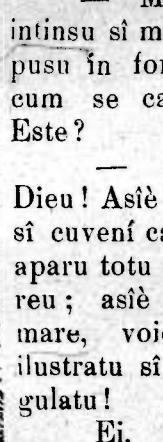
Glumetiulu vostru,
care, glumindu, v'am spusu multe adeveruri.

Talmesiu-balmesiu.

(§) Unu negiatoriu romanu nu s'a multiumitul,
că sî-a anunçat marfale sele in diarie romanesci, magiare
sî nemiesci, da mai incomodéza publicul po dî ce merge
sî cu felii de felii de afige separate, împartite pr'in
case, pr'in tōte locurile publice, sî pe stratele orasului
portate de servitorii comuni pe table mari de ale de
comedi, de te impedeci in ele.

O să fia, că unii lu-vorū cercetă din — **mila**.

(§) Abiè se constituì partid'a guvernamentale
magiara, pretinsa „liberale,“ și éca-o, că
mereu mereu se sî descompune, de adi-mane
n'a mai fi neci urma de ea.

— Voiti in Ungari'a sî Ardélu partida mare,
latîta, sî sigura?

— A-poi, faceti o partida, dîsa „a serantoc
iloru și a despotațiloru,“ (koldus-párt), buna óra
cum eră o-data in Niederland'a. sî vi stau bunu
pe barb'a mea, că dîn dî ce merge totu s'a
mai estinde, sî in tiéra nu va fi partida, care
să o pôta candu-va sguduí, — intielegu pe cale
constitutionale.

(§) In curtea episcopescă incepe a se imputi o branța óre
care. — Este rezultatulu firescu alu celor ce facu intrigă: mai
tempuriu, ori mai tardiu, totu ese eniul d'in sacu.

(§) Unu cutare profesore de teologia neci la
ordinulu episcopului nu pré voiesce să estradee pre unu
elevu, pentru a fi ascultatu in o causa de abatere
publica basericescă.

Incapacibilitatea Sa, dlu profesoru bag-n-sém'a crede
că institutiile mai superiore de invetiamentu sî pentru
acum voru fi avendu dreptulu palosului, asupr'a elevilor
loru, buna óra ca in vremile lui tat'a Mathu
salemu.

(§) — Hát a tekintetes törvényszék csirkéfogókból áll?

— Hogyan?
— D-a-poi asî, că pe tabl'a Dvóstra cea
négra vedivu unu avisu, dupa care **Hendl** *)
.... se invita a se presentá numai de cătu in fa
cacia onoratului Tribunalu! . . .

(§) D'in cerculu negiatoriloru sî a industri
ariloru s'a insinuatu o gramada de falimente, cele
mai multe inse sunt numai **falsamente**!

Rugatiunea de septemană a romaniloru.

Stihu 2.

„Miluesce-ne pre noi, Dómne, miluesce-ne
pre noi, că pré multu ne-amu implutu de hula.
Pré multu s'a implutu sufletulu nostru: ocara celor
ce sunt intru indestulare, sî hula celor
mundrii (trufasi)!“

SEMNE BUNE.

Lumea tóta se uimesce,
(Mai alesu domnii din Peste,)
C'adi romanii, — vai de ei, —
S'au 'mblandit, ca nesce miei,
Că-ci s'au pusu, cu micu cu mare,
Pe tacute și răbdare. . . .
Deci sî cei de susu, la cărma.
Cu cani'a nu mai curma, . . .

Dreptu ce unii luptatori,
Ma și unii tărători,
S'au 'nfricatu, sunt ingrijiti,
Că romanii sunt periti. . . .

Dér traditi'a ni spune:
Că pe candu poporulu tace,
Rabda tōte și-e pe pace,
Nu sunt decât **semne bune**. . .

Tiopulu

F. Nevara
*) In romanesce, sî pr'in urmare sî in unguresce, insémna
puiu („csirke“). E numele unui avocatu altu-cum.

Si glumindu voiú dă
In misere, nedrepti,
In vîndati, săveti,
Pov' i-viat vîndecă! . .

Scrisorile Iui Pacala, către Tandala.

Frate de cruce!

O bata-te plăj'a, să te bata, fartate și prietene, că
tare te-ai cufundat in pricopsintiele dilei, de nu te mai află
omu sub sōre, par' că sî tu ai fi fostu ce-va tribunu in
anii re'nvierii năstre 1848—9, asî te perduș sî asî amu
tis sî odata...

Haru inse jucutiloru, cari mi te descoperira in ung
hietiul unde te ai fostu pitilitu, că astu-feliu érasî me
voiu potè intielege cu tine sî era ti voiú mai potè serie
d'in candum in candum un'a alta d'in lumea mare, ca a-poi
sî tu sâ-mi respundi, că pe unde-ti manci cogile, si cum
te fragmenti cu fericirile vietii năstre liberali.

Sâ incepu déra eu, — ca mai batutu la capu.

Pana ca una alta află, că decandu totu cautu dupa
tine, ca să afli unde mam'a cioreloru ai peritu, am am
blatul pr'in tiér'a lui Pap János, pr'in tiér'a tocano-mama
ligariloru, in a strătiariloru, pana sî hăptu in tiér'a Uósul
sî in cele-l-alte parti ale Ardélului, Banatului si ale
tierii unguresci, cautandu si ispitandu pe totu locul, că
d're Dómne ce mai dicu sî facu vestitii stranepoti ai stra
mosului Traianu? Că adica cum sî incătu sunt multiu
miti cu starile de astă-di.

Si pe unde numai am strabatutu sî m'am invîrtitul,
am aflatu, că crancenii stranepoti ai fostilor eroi de lume,
pretutindene sunt in cea mai buna **pace** sî in cea mai
intielépta **tacere**, intr'o asî mesura, incătu, déca domnii
stapanitori de adi, ar trage la fia-care către trei curele
de pe spate, (fiindu-că pe buna cale neci că ni-au mai
remasu alta avere), séu ar infundă la fia-care către 25 de
bătie constituiunale liberale, (ceea ce credu, că cu ajutor
iului marei Tu'sa vomu sî ajunge) **inca neci atunci**
nu ar cutedia, să gramusde un'a. —

Cu unu cuventu toti sî 'n tōte partile se sentiescu
cei mai fericiti si multiumiti, precum nu s'au mai pome
nitu in lume.

Sî cum nu?

Că-ci pana acum'a se mai aflără căti-va ne-buni
carii mai faceau căte o plansore pe la Inaltatulu Impe
ratu, a-poi se mai adunau si se svatuau, că cum sî ce
sâ faca mane, pojane; mai faceau căte-unu protestu in
potriv'a (dupa-dinsü) miscolantielor domnesci, ma unii
lucrau d'ră năpteia pentru respandirea cărtiiloru sî serie
rilor romanesci, pentru ridicarea scölelor romanesci sî
alte nemici pruncesci sî fore neci unu pretiu. . . .

Adi inse, lauda nu sciu cui, (da mi se mi pare
totasî, că némtiului,) nu mai dice nimeni neci o vorba,
ci toti tacu in butorile loru; abiè ici-colè mai audi căte
unu sasu tanguindu-se, că mōre de sete in dung'a rîului.

Va sâ dîca, a avutu totu dreptulu intieleptulu fiscalu
nechiamatu alu romaniloru, jupanul Ciprile d'in Mare
muresiu, că Dieu adi toti sunt fericiti, dér mai alesu
romanii, caror'a nu li-a mai remasu nemic'a, asî déra
nu mai au ganduri sî socoteli mari, pr'in urmare sunt
fericiti. Firesc, „decâtua seracu, mai bine să n'ai nemic'a!“

Mai fericiti inse sunt domnii de susu, că-ci de unu
tempu jicuiti abie potu afă la tierani (fiindu-că domnii
cei avuti se pricepu de minune la mestesugul de a scăpa
de jucutii) celu pucinu atât'a, cu cătu sâ pôta plati pan
durii eu cari ambă d'in casa in casa, si cu ce se aco
pere cheltuielile de peste dî, ci vendu totu de-a mere-pere,
sî astu-feliu neci domnii de susu nu capeta nemicu, dér
chiar pentru acea neci ei nu potu face detorsi noué;
asî déra nu vomu mai avè detorsi, că-ci domnii nu voru
mai capetă imprumutu. . . .

Precum vedi déra, frate si prietene, tiéra mai bu
iaca si mai fore grige decâtua a năstra, adica iertare, a
domnilor d'in Pesta, nu a fostu si nu va fi, pana-e vul
pea cu coda.

Findu-că déra suntemu asî de fericiti, neci nu
sciu ce să-ti mai scriu, (vedi bine, fiindu-că noi romanii
numai in nefericire scimu scrie) asî déra inchiău acăsta
scrisore in nădejde, că dora va mai slabî si asta fericire,
candu a-poi ti-voiu potè slugari cu mai multe.

Deci si pana atunci, me iscalescu alu teu
fartatu de cruce:

Pacala.

(§) Dominec'a cea de urma, inainte de postulu santului Craciun, pe stratele A. calariá se metiu, pare că erá sleitu de calu, unu chiamatoriu de ospetiu (diveru,) intiotonatu cu sirme la palaria sì impenatuit, Dómne, cu flori si frunzie de iedere la palasca.

Chiuiá veselu, gandindu, că tóta lumea e a lui.

Ómenii trecatori pe strate, vediendu-lu atâtu de veselu, stateau locului, sì se uitau la elu, ca la o miredienă: cum se pôte, ca in amarit'a nôstra tiéra sà se mai afle sì omu atâtu de voiosu? . . .

Éca ilu diariesce sì Pacal'a, sì cum ilu diari, cum agrai pre unu comisariu de politia (consablier,) poftindu-lu in tonu seriosu, ca, pe responsabilitatea lui pre becismicul acel'a de chiamatoriu de ospetiu numai de cătu sà mi-lu areteze.

Comisiariu de politia, cunoscendu in Pacal'a unu cetatiénă, care platesce multa dare, sì ca atare de o mare influintia la orasius, la momentu sari inaintea calului chiamatoriu, ilu luá de capestru sì mi-lu duse cu calaretui cu totu la cas'a orasului, — la recôre.

Siefulu politiei, adica marele capetanu fore pinteni, fiindu dî de Domineca, nu se aflase in diregatoria, sì asiè caus'a chiamatoriu nu se potu luá in ascultare pone cea di, Luni demânt'a, pe candu fuse invitatu sì Pacal'a.

— Pentru cè ati datu comisiariului de politia ordinulu, ca sà areteze pre acestu flacău, chiamatoriu de ospetiu?

— Pentru că a agitatu sì a demonstratui in publicu in contr'a intregitatiei statului ungurescu!

Vitezulu capitanu, misicatu de greutatea acusei sì-scpa pip'a d'in dinti, ce o ridica unu dorobantu, sì luandu-sì o positura impunatória, strigă in tonu stentoricu catra invinuitu: cum ai potutu tu face ast'a, blasphematele sì hotiile?!

— Me rogu de iertare.

— Taci d'in gura prapaditure, că acusi te bagu in feru scurtu! ilu intrerumpse capitanulu aprinsu de mania ca unu curcanu, sì a-poi intorcendu-se catra Pacal'a cu unu aeru gratosu:

— Domnule, fiindu-că ai datu asiè eclante probe despre adeveratulu DTele patriotsmu ungurescu, ti multiumescu! poftim a luá locu pe sofa, sì a aprinde o sugare de cele bune; a poi, ve rogu, binevoiti a dâ la protocolu in scrisu, dreptu marturisire, cele ce ati vediutu sì audîtu că a facutu acestu resculatoriu afurisitu.

Capitanulu dupa ce facuse capulu protocolului: acum' poftim a-mi dictă.

Ieri, acestu fetioru, ca chiamatoriu de ospetiu, diu a la amédi, de a lungulu stratelor, in vederea mea sì a altoru ómeni de omenia a amblatu, da a amblatu, cal re pe stratele orasului nostru, avendu pe palaria, pe calu sì pe plôsca plantici **rosii, galbene sì venete**; de óra ce inceste trei colori sunt *nationali romaneschi*, sì mai considerandu, că ministrul Szapári cu poruncél'a sa aspru a opritu intrebuintarea altoru colori nationali, a fore de cele unguresci: eu am avutu sà privescu, da am avutu sà privescu, in omulu acest'a unu demonstrante culpabilu, asiè este culpabilu sì vinovatu, unu agitatoru periculosu, unu revoltantu pe facie, unu tradatoriu de tiér'a, unu spagatoriu sì sfarematoriu de marele sì tarele statu ungurescu sì Ddieu mai scie ce; dreptu aceea, ca cetatiénă loialu, vedeti Domnule eu! mi-an tienutu de detorintia, a-lu denunciá, sà facei cu elu dupa cum merita. Da, asiè sà faceti, Dieu, dupa cum merita! . . .

— Merita, sà se duca a-casa! Me recomandu, cu aplecatiune buna, Domnule! — respusne capitanulu, oparit u cu lasia, sì se cam mai duse in alt'a chilia, ca nevediutu de nime, sà-s. sfartice protocolulu luatu in bucati.

Ingrigire domnedieésca.

Pe candu unii carturari romani mai de cunosciuntie sì concientia desperau sì incaruntia plini de fiori, vediendu grozeviele ce se petrecu de unu tempu sì pe terenulu literariu la romani, sì a-nume, vediendu, că cumu de o vreme la noi toti studentutii au avensatu de poeti, novelisti, romanieri foiletonisti, politisatori, caracterisatori, disertatori in adunari seriose, redactori de dîarie speciale s. c. l., cu unu cuventu, chiaru pecandu beletristic'a la noi a capetatu lungore sì flécurile gretiose s'a viritu mai in tóte cercurile sociali, sì pe candu in cele mai multe case romane abie se gasia vr'o carte romanescă, precum: „Resipirea Ierusalimului“, „Tilu Buhoglinda“ sì ici colea séca „Familia“, s. a. éta, că Domnedieu se ingrí de noi, că adica laureatulu bardu naționalu romanu, Dlu Vasilie Alessandri, a venit la ide'a — spre gróz'a poetilor de balta, — a edá: *Operale complete ale sele*, (la Bucuresci in editur'a librariei Socec et comp. calea Mogosoei Nr. 7, pretiulu 20 lei) sì astu-feliu, haru Domnului, publiculu romanu este in placut'a positiune, de a potè studiatu sì admirat frumseti'a limbei nôstre.

Ajungendu deci acele dîle multu dorite, candu potemu sà ne procurâmu cele mai frumose poesii romane, ca sà nu mai simu siliti a cefi totu fantasii seci sì fore neci unu pretiu, nu ni remane alt'a, decât sà profitâmu de acésta ocasiune, sì deci totu sufletulu romanu sà-si procure acele scrieri, ce facu epoca in literatur'a nôstra, sì sunt spre fal'a nôstra naintea strainilor, cari inca le pretuesc, admiră sì transplantâdâ in literatur'a loru.

Mai lasati deci romaniloru flécurile la o parte, sì vi procurati *Operale complete* ale lui Vasilie Alessandri, că nu vi va paré reu neci o data.

Ca de proba, reproducem sì noi duóe fabule, d'in acele opere, cari dupa natur'a loru potu ave locu sì in cadrulu dîariului nostru. Cetiti déra:

Lupulu sì momit'a.

(Fabula.)

Unu vulpoi eu plete sure,
Intelindu intr'o padure
O momitia mitică,
Sprintenica, frumosică,
Se opri, se nedeti,
Glasul dulce sì-imblândi,
Sì, cu dragu la ea privindu,
Sì grai asiè zimbindu:
„Ce pecatu, o! momitica,
„Sà traiesci tu singurica!
„Nu-e mai bine
„Tu cu mine
„Sà te prindi tovarasia,
„De traiu bunu cu veselia?
— „Nu . . . me temu! — Respusne 'ndata
Momitica alintata;
Sì sari cu repediune
Susu pe-o crêngă de alune. —
„Ah! de ce sà-ti fia frica,
„Draga, draga momitica?
„Eu sunt lepn civilisatu
„Sì-mi e cugetul curatul,
„Ca unu mielu nevinovatul. . . .
— „Cum e bunu de ospetatu?
„Alei! sorióra, draga,
„Nu e timpu acum de sîaga,
„Că-ci de candu eu te-am zaritul,
„Chiaru de-unu farmecu sum rapitul,
„Sì me juru pe ori ce-i vrea,
„Sà ti dau tóta-inim'a mea!
— „Me temu, Dieu, sà te ascultu,
— „Că-ci in lume de demultu
— „Este-o vorba cam ciudata,
— „Inse plina de-adeveru:
— Lupula schimba alu seu pera,
— „Dér' naravulu neci odata!"

Mór'a de ventu.

(Fabula.)

Pe unu délu óre care,
Cu renume santu,
Facea sgomotu mare,
O móra de ventu;
Dér' biat'a morisica,
De sì-avea unu pieu
De porumbu sì hrisica,
Nu luc à nemiciu,
Că 'n vezd hu pornita
Se 'nvertiá mereu;
Parea că-e vrajita
De duhulu celu reu!
— ,Ce mai vijelja

(Cugetă a-desu)
„Trebue sà fia
„De vale pe siesu,
„Candu eu in furtuna
„Me luptu sì vuesu, . . .
„Sì ca o nebuna
„In locu me invertescu!“
„Inse pe campia
„L'nisce era,
„Er'b'a cea verdia
Neci se clatiná,
„Sì la focu de sôre,
„Bietulu muncitoriu,
„Stropiá cu sudore
Micula seu ogoru. —
— „Ce de mai faina
„O fi macinandu.“
„Dise o gaina
La móra sburandu. —
— „Te 'nsfeli sorióra!
(Spuse-unu sîoimu d'in munti)
„Ventu-e multu la móra
„Da 'i lipsescu graunti!“

TAND'A SÌ AXANDRA.

T. Cetitu-ai, că liberalii d'in diet'a Ungariei, dilele trecute, au propus, ca nu numai sà se opresca cartile romanesce, ci sà se pedepsescă dascaliii romani, cari s'au folositu de acele carti, — sì că in tiér'a unguresca sì pruncii rom. d'in leganu sà fia constrisni a vorbi unguresce?

M. Ha! ha! ha! asiè déra inca voru decide sìacea, că pe venitoriu romani sà nu eugete de etu numai unguresce, sì pruncii, indata dupa nascere, sà cante „Minden ember legyen ember és magyar.“

T. Da ce cugeti, óre cine va fi protonotariu in comitatulu Bulibasilor granitiarescu?

M. Celu ce va sci sarută mai cu focu man'a fispanitiei sì a primaresei Slaninariu, sì va avea 600 fl. bani gat'a, séu celu pucinu va curteni Ninei.

TRÉNC'A SÌ FLÉNC'A

T. Spune mi, sora draga, ce pote fi caușa că adi remanu atâte fete in peru sì atât'a junne nsorati?

F. Pentru că adi tóte fetele, cari sciu climpeni o léca pe forto pianu, séu sciu gangani ce-va-si sfrantiudesce séu nemtiesce, ascépta petitori de grofi; ér' junii, cari s'au frécatu de căte-va scoli, séu au apucatu in vr'o slugibutia, ar petu numai fete cu zestre sì d'in familiu mari, fore de a pretinde sà sia acele romanesci.

Intrebări sì respunsuri.

Elen'a: Óre unde e Loezi meu, aurulu sì neamotatulu meu barbatelu?

Vecin'a: Ilu vedui la o mésa rotunda, dandu banca.

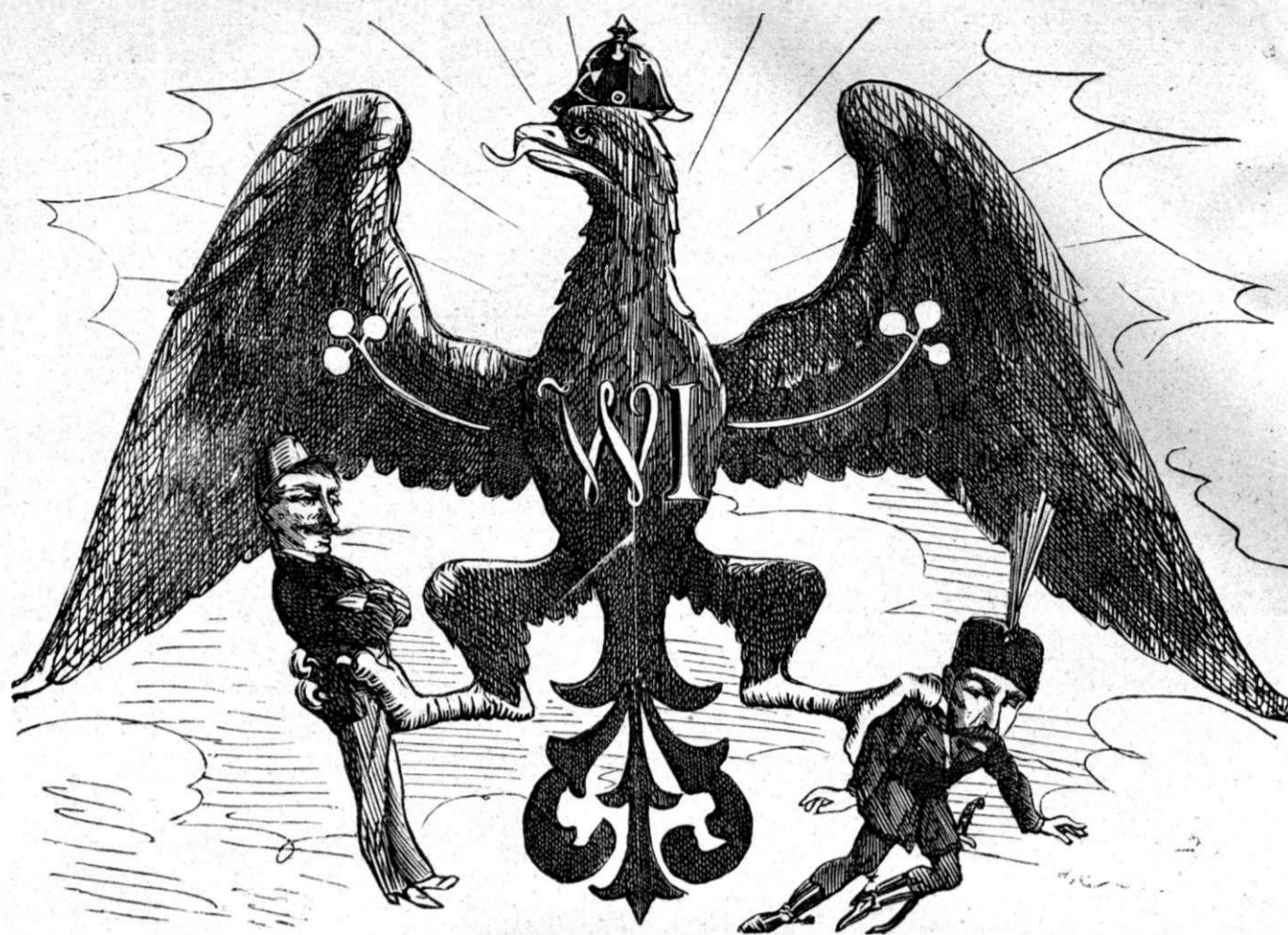
O amica: Da tu Nina, pentru ce te duci adi la baserica?

Nin'a: Pentru că a-colo me voiu intelni cu Puiutulu meu, care mi-a ajutat, sà punu cörne barbatului.

Deslegarea ghiciturei d'in urulu 46. este:

„Vorba multa, tréba pucîna.“

Deslegari n'amur priimitu dela nime; dreptuce romanii d'in cerculu electorale alu Lipovei, acum alu Hidegkutului, in ciud'a loru, au votat parte pentru prétorulu loru Pálly Jancsi, parte pentru proprietariulu arménu Kóvér Gábor, si premiulu pusu pentru vre unu romanu, care ar fi deslegatul ghicitur'a, adica mandatulu de depusatul dietale, l'au datu arménului. Asiè-ti trebue romane, déca nu deslegi ghicitur'rele.

pentru care Ostr-ungari'a, in butulu provocarilor si 'ndemnarilor nu poate sa se amestece in cestiunea Orientului, precum ea ar dorí.

LA CESTIUNEA ORIENTULUI.

Pastoriul Carol: D'a-poi voi, fiicele mele, cum de pribegiti pe campiele aceste triste si doinandu?

Fiicele M. si R. O lasa-ne, nu ne mai intrebá.

Pastoriul C. Asié, eu dóra trebue sa sciu de necasulu vostru.

Fiicele M. si R. Da éca, nene, ce ne bantuie: amu priimittu carte lunga cu pecetu negru dela fratii nostri de preste Dunare, cà celu paganu stapanu ii-asu-presce si-i despóie, incàtu, bietii de ei, si-au uritu viéti'a chiaru; si ne tememu, cà nu i-omu mai vedé vii.

Pastoriul C. Ei, déca ast'a ve supera, fiicele mele, a-poi lasati pone ce se va desprimaverá mai bine, si ne vomu duce, sa-i cercetàmu si sa punemu vorba pentru ei. Déca nu ne 'omu poté intielege cu stapanulu loru: i-omu aduce a-casa la voi, si éca a fi bine.

Fiicele M. si R. Bine, bine, numai sa nu fia momele si mofturi góle ca cum a fostu cu apromisiunea caletoriei dela 66.

SPIRITULU TEMPULUI.

Eulali'a: Asié, asié, domnulu meu, ti-ai propusu, ca sa te insori?

Costic'a: Irevocabile!

Nastasi'a: Sum curioasa sa sciu, cine-va fi fericit'a alésa?

Costic'a: Dómn'a veduva X.

Eulali'a si Nastasi'a (de odata): Ah! Ah! veduv'a X?

Costic'a: Ce? dóra nu vi se 'mpare?

Eulali'a: D'a-poi cà ea deja e o baþa hirca.

Nastasi'a: Si nu-e frumósa, din contra mai multu morbósa, morósa si secanta.

Costic'a: Si cu tóte aceste, eu am cerut'o si ea nu m'a refusatu.

Nastasi'a: Póte te-ai amoratu de dins'a?

Costica: Ba, ci pentru-cà are trei case in piatia mosií, bani ca plév'a, si am sperantia, cà in curendu voiu remane veduvu si avutu.

Eulali'a si Nastasi'a: Ah! fi done, — pricepemu, Dta nu vrei sa te insori, ci sa te „casa“-toresci!....